

Meszlényi Attila

A világvége illemtana

Túlélőkönyv

Meszlényi Attila: A világvége illemtana / Túlélőkönyv

Izgató botránykönyv. Ámde nem mások botrányos tetteiről szól, amin élvezettel felháborodhatnánk, hanem a sajátjainkról. Hogyan kéne dolgoznunk, szórakoznunk, ünnepeelnünk, ajándékoznunk – egyszóval élnünk, hogy az ökológiai válságból kilábalhassunk, s a világvége folyamatát megfordíthassuk?

Ad Librum Kiadó Budapest, 2008

ISBN: 978-963-87769-5-2

Terjedelem: 104 o., 100%-ban újrahasznosított papíron, kartonált kötessel, A/5-ös méretben.

Ár: 1790 Ft.

Ad Librum Kft.

Porta Irodaház 1107 Budapest Mázsa tér 2-6.

Tel.: 1/ 814 2530; 20/ 510-1558

E-mail: info@adlibrum.hu

WEB: <http://adlibrum.hu/Meszlényi-Attila>

Fórum: www.tulelokonyv.hu

„Norbert Elias a civilizálódás folyamatát illemtankönyvek elemzésén mutatta be. Meszlényi Attila illemtankönyve korunk civilizációs változásainak lenyomata, amely a környezeti, társadalmi válság kezeléséhez illő teendőinkkel a fenntartható társadalom etikettjét fogalmazza meg.”

*Gondos Gábor
környezetvédelmi újságíró*

„Botrányosan őszinte és kíméletlenül lényegretörő könyv, mégis van benne valami megkapó együttérzés. Igazi társ a bajban.”

*Kiss Ádám Zoltán
hitek.com*

„E jelentős mű gondolatait érdemes tanulmányozni és megvitatni társainkkal. A gondolatokból cselekvés, a cselekvésekből olyan új szokások alakulhatnak ki amelyek élhetővé teszik világunkat.”

Dr. Vidovszky Gábor

„Meszlényi Attila Illemtana /.../ élhető, túlélhető alternatívát ajánl a mai életformánk helyett. Akkor, amikor földünk, gazdaságunk, társadalmunk pusztulásáról hallunk nap mint nap, már szinte úgy tűnik, tehetetlenek vagyunk. Ez a könyv egyszerű, világos, könnyen kivitelezhető tetteket ajánl azzal a biztatással, hogy mindenki képes a saját területén ugyanerre.”

*Szendrői Erika
szociális munkás*

„Nagyszabású illemtanok először a reneszánsz korban születtek. Az Erasmus, Dedekind, Vives, Castiglione, Giovanni

Della Casa által írt, vallási, vagy világi fogantatású viselkedési útmutatók az udvari, polgári és gyermeki környezetben akartak valamilyen normatív rendet teremteni. Igyekezettük nem volt hiábavaló, hiszen az illendőség szabályai ma is az ő könyveiken alapulnak.

Most egy olyan új illemtan látott napvilágot, amely sok tekintetben felülbírálja a múltbelieket. Szerzője, az embert a végveszélyben lévő természet részeként szemlélve, azt hangoztatja, hogy mindaz, ami régen illendőnek számított, mára akár káros is lehet; az eddig illetlennek vélt dolgok pedig erősné válhatnak. A magyarul és idegen nyelveken is nehézkes környezetvédelem szó (Environment protection, Umweltschutz) helyett javasolja a szerző, az ügyet jobban kifejező, létvédelem szó használatát. Ez az új illemtan pedig éppen a lét védelméről szól. Még az elkötelezett környezetvédőket is meglepheti majd ez az illemtan, hiszen szembeüthetnek azzal, hogy mit jelentene, ha teljes következetességgel végbevenné mindazt, amit a földi élet fennmaradásáért, a túlélésért, feltétlenül tenniük kellene.

*Szentmártoni Szabó Géza
irodalomtörténész, Eötvös Loránd Tudományegyetem*

A rét virágait védő, ösztönös gyermektöpusgások emlékét és a Földet a Nappal összekötő növények áttételekben megnyilvánuló, végveszélyre figyelmeztető üzenetét a szerző fogalmazza meg oly módon, hogy ellenérzések nélküli vádként vesszük azt magunkra, és vállaljuk felelősségünket.

*Dr. Szarka János
mikrobiológus*